

Cinquè concurs Ciutat de Granollers de creació de jocs

Membres del jurat 2011

Gaëtan Bésieux

He nascut dins d'una capsa de joc i vaig créixer a jardins, gimnasos i pistes d'atletisme. Entro al món del joc el 1998. El 2003 començo a treballar al Centre National du Jeu, que llavors es deia Ludothèque de Boulogne-Billancourt, al costat de París. A més, he treballat com a periodista especialitzat en jocs, com a formador de monitors de joc i com a animador. Des del 2009, organitzo el concurs internacional d'autors de jocs de taula de Boulogne-Billancourt del CNJ.

Nadine Bogner

Emprenedora de 34 anys, hispanoalemanya, sóc la gerent de dues empreses del sector de l'aprenentatge d'idiomes des de fa més de 13 anys. Em vaig relacionar amb els jocs des de molt petita, a casa es jugava molt. Les tardes d'hivern són llargues i fredes a Alemanya! ;-). Recordo que era normal jugar amb els amics i a les festes. A l'escola, apreníem a desenvolupar els nostres propis jocs als tallers de manualitat, amb concursos i exposicions als col·legis de la regió. Encara ara, jugar amb els amics i la família i estar al dia dels nous jocs és una de les meves activitats més agradables.

Marc Figueras

Sóc un físic més aviat tímid que un bon dia, fa uns deu anys, després de fer el doctorat i treballar fent recerca en òptica quàntica (res, sona més espectacular del que és), vaig decidir canviar d'aires i dedicar-me a la traducció de textos científics, cosa en què treballo actualment. I és aproximadament durant aquest canvi d'aires que vaig descobrir el món dels jocs, un món que ja no he abandonat. Ja veieu que la meva relació amb els jocs és força recent, però, a canvi, ha estat, i és, ben intensa. Tant és així que, amb un bon amic, fins i tot em vaig llançar, fa uns quatre anys, a crear i publicar un joc de taula, una experiència fascinant (i esgotadora, tot sigui dit). Lúdicament omnívor, m'ho passo tan bé amb un petit joc de cartes de 10 minuts com amb un *wargame* de 20 hores.

Jorge Gómez Arrausi

M'agraden els jocs des de sempre. He jugat, he competit, he estudiat i he creat jocs. Des que vaig acabar els estudis de matemàtiques, compagino com puc aquesta afició amb la feina de programador informàtic. I amb la vida amb la parella i un xaval de tot just un any.

Vicenç Pagès

He publicat contes, novel·les i assajos. Per mi, la literatura és un joc seriós. *Els jugadors de whist*, la meva última novel·la, mostra la importància del joc com a estratègia d'evasió, i, alhora, com a configurador de la realitat.

Bea Parisi

Compagina l'activitat de traducció amb la de divulgadora lúdica. De 1995 a 2006, va dirigir i conduir el programa "Giocando" de Radio 2 RAI. Des del 2002, s'encarrega de l'edició italiana de www.verbalia.com, dedicat als jocs de paraules i a la ludolingüística. Va formar part del grup organitzador del "Premio Gioco dell'Anno" italià i, el 2005 i el 2006, va formar part del jurat del premi "Best of Show", al festival Lucca Comics & Games. Ha traduït diverses novel·les del català (de temes no lúdics) per a importants editorials italianes.

Màrius Serra

Escriptor. Les seves creacions giren al voltant de la literatura, la comunicació i el joc. La seva obra literària ha estat guardonada amb els premis Ciutat de Barcelona, Serra d'Or, Lletra d'Or, Octavi Pellissa, FEC, Ramon Llull i Aspid per llibres de sense ficció com *Quiet* (Empúries, 2008), novel·les com *Mon oncle* (Proa, 1996) o *Farsa* (Planeta, 2006), els relats de *La vida normal* (Proa, 1998) o l'assaig de ludolingüística *Verbàlia* (Empúries, 2000, 2010). Ha publicat més de set mil mots encreuats, gairebé tres mil articles, deu llibres de narrativa, quatre de ludolingüística i la capsa de jocs de llengua *Verbàlia* (Devir, 2010) amb Oriol Comas. Les seves obres han estat traduïdes al castellà, l'italià, el romanès i el coreà. Col·labora en diversos mitjans de comunicació.

Teresa Serván

Sóc la propietària, una de les treballadores, la gestora i l'ànima de J de juegos, botiga especialitzada en jocs de taula. Com que no vaig voler dedicar-me al dret i no vaig poder viure de la literatura, vaig muntar un negoci apassionant (amb la meva sòcia i mare) que em dóna més feina de la mai hauria imaginat però que em fa immensament feliç. Sóc... perfeccionista, oberta, observadora, vehement, molt dormilega i mare recent (i encantada) del Nicolás.